

A ȘAPTEA DUMINICĂ A CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

25 IANUARIE 2026

Dicasteriul pentru Evanghelizare

GHID LITURGIC ȘI PASTORAL

„Cuvântul lui Cristos să locuiască din
belșug în voi!”
(Col 3,16)

CUPRINS

3 INTRODUCERE

PREASFINȚIA SA, *MONSENIOR RINO FISICHELLA*

4 CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU : TEMELIA SPERANȚEI

ABATE, *MAURO-GIUSEPPE LEPORI*

7 PROPUNERI PASTORALE

12 ADORAȚIE BIBLICĂ

17 SUGESTII PENTRU CELEBRAREA EUHARISTICĂ

INTRODUCERE

Preasfinția Sa, Monsenior Rino Fisichella

Pro-Prefect al Dicasteriului pentru Evanghelizare

Secțiunea pentru chestiunile fundamentale ale evanghelizării în lume

Pericopa biblică aleasă pentru a marca cea de-a șaptea ediție a Duminicii Cuvântului lui Dumnezeu este preluată din Scrisoarea Sfântului Paul către Coloseni: „Cuvântul lui Cristos să locuiască din belșug în voi” (Col 3,16). Ceea ce am primit de la Apostol nu este o simplă invitație morală, ci o referință pentru un nou mod de a trăi. Pentru Sfântul Paul, Cuvântul nu este destinat să fie doar auzit sau studiat; el dorește ca acesta să „locuiască”, adică să-și facă sălașul în mod stabil, să modeleze gândurile, să orienteze dorințele și să confirme, prin viața lor, mărturia ucenicilor. Cuvântul lui Cristos rămâne un criteriu sigur, care unește și face rodnică viața comunității creștine. După Anul Sfânt, această deviză rămâne pentru noi o moștenire prețioasă: o invitație adresată întregii Biserici de a reaseza Evanghelia în centru, deoarece orice reînnoire autentică se naște dintr-o ascultare iubitoare a Cuvântului. A primi Cuvântul Domnului înseamnă să ne lăsăm însoțiți de Cel care nu înșală, pentru că El dă viață și speranță. A fi locuit de Cuvânt echivalează, în ultimă instanță, cu a-i permite lui Cristos să vorbească și astăzi prin viețile noastre, astfel încât fiecare persoană să poată recunoaște prezența Sa, care continuă să lumineze drumul istoriei.

Fiecare creștin și fiecare comunitate sunt chemați să redescopere primatul Cuvântului lui Dumnezeu. A-l asculta cu sinceritate și în profunzime este o modalitate fundamentală prin care omul îl întâlnește pe Dumnezeu. Atunci când se face loc Cuvântului, fiecare descoperă că Dumnezeu locuiește în inima lui, asemenea unei semințe care, la timpul potrivit, încolțește și aduce rod. Noi suntem cu toții invitați să ne hrănim din pâinea zilnică a Cuvântului, apoi să-l vestim fraților și surorilor noastre, deoarece vestirea izvorăște din plinătatea inimii, după cum spune proverbul evanghelic: „Gura vorbește din prisosul inimii” (Mt 12,34; cf. Lc 6,45). Este deosebit de semnificativ faptul că celebrarea *Duminicii Cuvântului lui Dumnezeu* coincide în acest an cu sărbătoarea *Convertirii Sfântului Paul*, zi care încheie *Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor*. Cuvântul pe care Cristos i l-a adresat lui Paul pe drumul Damascului i-a atins profund inima, devenind marele evanghelizator pe care îl cunoaștem. Astăzi ne revine nouă responsabilitatea de a veghea ca același Cuvânt să ajungă până la marginile pământului, pentru a transforma viața tuturor popoarelor.

Cuvântul lui Dumnezeu, izvor al speranței

Abate, Mauro-Giuseppe Lepori, Ordinul Cistercian

Poate că omul care a înțeles cel mai bine relația dintre Cuvântul lui Dumnezeu și speranță este un păgân: centurionul roman care, după ce l-a rugat pe Isus să-i vindece slujitorul bolnav, în fața disponibilității imediate a Domnului s-a declarat nevrednic să îl primească în casa lui și i-a spus: „Spune numai un cuvânt și slujitorul meu va fi vindecat” (Mt 8,8). Îi era de ajuns un singur cuvânt al lui Cristos pentru a avea o speranță sigură în mântuirea pe care El o săvârșea.

Credința l-a ajutat pe centurion să înțeleagă că speranța trezită de Cuvântul lui Dumnezeu izvorăște din faptul că acesta este Cuvântul viu și adevărat. Cel care poate face toate lucrurile își adresează personal cuvântul nevoii noastre de mântuire și de viață veșnică. Acest lucru l-a înțeles și Petru, într-un moment care ar fi putut deveni unul al disperării, când toți îl părăsiseră pe Domnul și rămăseseră cu El doar câțiva ucenici, neîndemânatici și nesiguri: „Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice” (In 6,68). Cuvintele lui Isus au rămas pentru Petru și pentru ceilalți ucenici singurul fir de speranță într-o plinătate a vieții pe care nu o puteau aștepta decât de la Dumnezeu. Dar de ce și cum ar putea speranța lui Petru, asemenea celei a centurionului, să se agațe de cuvântul lui Cristos? Ce îi conferă Cuvântului Domnului această putere, această tărie, încât să ne putem încredința Lui cu toată povara unei vieți amenințate, fără a aluneca în disperare, în moarte, în gol? Ce îl face pe cel care ascultă aceste cuvinte să recunoască faptul că se poate abandona Celui care le rostește cu o încredere deplină?

Acest lucru este posibil atunci când Cuvântul ajunge la inimă, nu ca o promisiune oarecare, ci ca o făgăduință a lui Dumnezeu; doar El iubește viața noastră cu o iubire nemărginită, care poate să facă totul pentru noi. De aceea avem curajul să ne încredințăm acestui Cuvânt.

Mulți l-au părăsit pe Isus după discursul despre Pâinea vieții, în sinagoga din Cafarnaum, spunând: „Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte?” (In 6,60). De ce a fost, pentru ei, cuvântul lui Isus motiv de plecare, în timp ce pentru Petru și ceilalți ucenici era singurul motiv de a rămâne cu El? Pentru că oamenii au ascultat cuvântul separându-l de izvorul său, de Cristos însuși. Petru și ucenicii, dimpotrivă, nu puteau desprinde niciun cuvânt al lui Isus de prezența Sa, adică de relația personală cu El, de prietenia specială cu Domnul. Cuvântul lui Dumnezeu poate fi izvor de speranță numai dacă Dumnezeu rămâne pentru noi izvorul acestui Cuvânt.

Numai glasul Cuvântului viu și prezent, care ne privește cu iubire, poate hrăni în noi o speranță neclintită, pentru că se întemeiază pe o prezență care nu ne lipsește niciodată. Cuvântul lui

Dumnezeu este o făgăduință în care nu doar credințioșia Celui care făgăduiește este sigură, ci însuși Cristos rămâne prezent în promisiune, dăruindu-se pe sine. „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii” (Mt 28,20). Ultimul cuvânt al lui Isus, ultima făgăduință, înainte de înălțarea Sa la cer, este legământul prezenței Sale în viețile noastre, nu doar la sfârșitul timpurilor, ci în fiecare zi, în fiecare clipă a vieții.

Această legătură statornică dintre Cuvântul lui Dumnezeu și prezența Sa, atât de radicală, din clipa în care „Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi” (In 1,14) și până la moartea Sa pe cruce, pentru noi, constituie conștiința și împlinirea întregului Vechi Testament. Să ascultăm glasul psalmistului: „Dacă nu-mi vorbești, sunt ca cei care coboară în groapă” (Ps 28,1). Omul poartă în sine un sens profund, existențial: dacă Dumnezeu nu îi vorbește, dacă Dumnezeu nu îl plămădește în fiecare clipă prin Cuvânt, moartea devine inevitabilă, pentru că Dumnezeu dă viață, spunând totul în Cuvântul prin care toate există (cf. In 1,3).

Se poate trăi fără a asculta Cuvântul Domnului, însă experimentăm atunci o viață lipsită de sens, risipită, care ne scapă din mâini fără a o putea cuprinde. Dimpotrivă, prin Cuvânt primim harul unei vieți trăite în ascultare: privirea noastră este mereu îndreptată spre Domnul, care stă neîncetat la poarta libertății noastre, bate și cere să intre. Ne este dăruit harul de a asculta glasul Său, care ne cheamă la comuniune cu El (cf. Ap 3,20), la o prietenie veșnică. Astfel, lăsându-ne deschiși lucrării Duhului, se naște în noi și între noi o viață nouă, plină de nădejde — fără să fie întemeiată pe un lucru, ci pe Dumnezeu însuși, care împlinește făgăduința prezenței Sale, chiar în clipa în care Cuvântul o rostește.

„Încredințează-ți soarta în mâna
Domnului, și El te va sprijini.
El nu va lăsa niciodată să se
clatine cel neprihănit. ”

Ps.55:22

PROPUNERI PASTORALE

SĂ NE PREGĂTIM PENTRU DUMINICA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

Pentru a trăi în mod activ **Duminica Cuvântului lui Dumnezeu**, este important ca pregătirea să atingă atât **nivelul spiritual** (rugăciune personală și comunitară), cât și **nivelul material** (o planificare adecvată). Într-adevăr, pentru a favoriza întâlnirea cu Dumnezeu în Cuvântul Său, este necesară o pregătire spirituală corespunzătoare, care presupune o **deschidere a inimii** pentru cei cărora le va fi vestit Cuvântul.

În consecință, pregătirea organizatorică a inițiativei trebuie să izvorască din **rugăciunea personală și comunitară**.

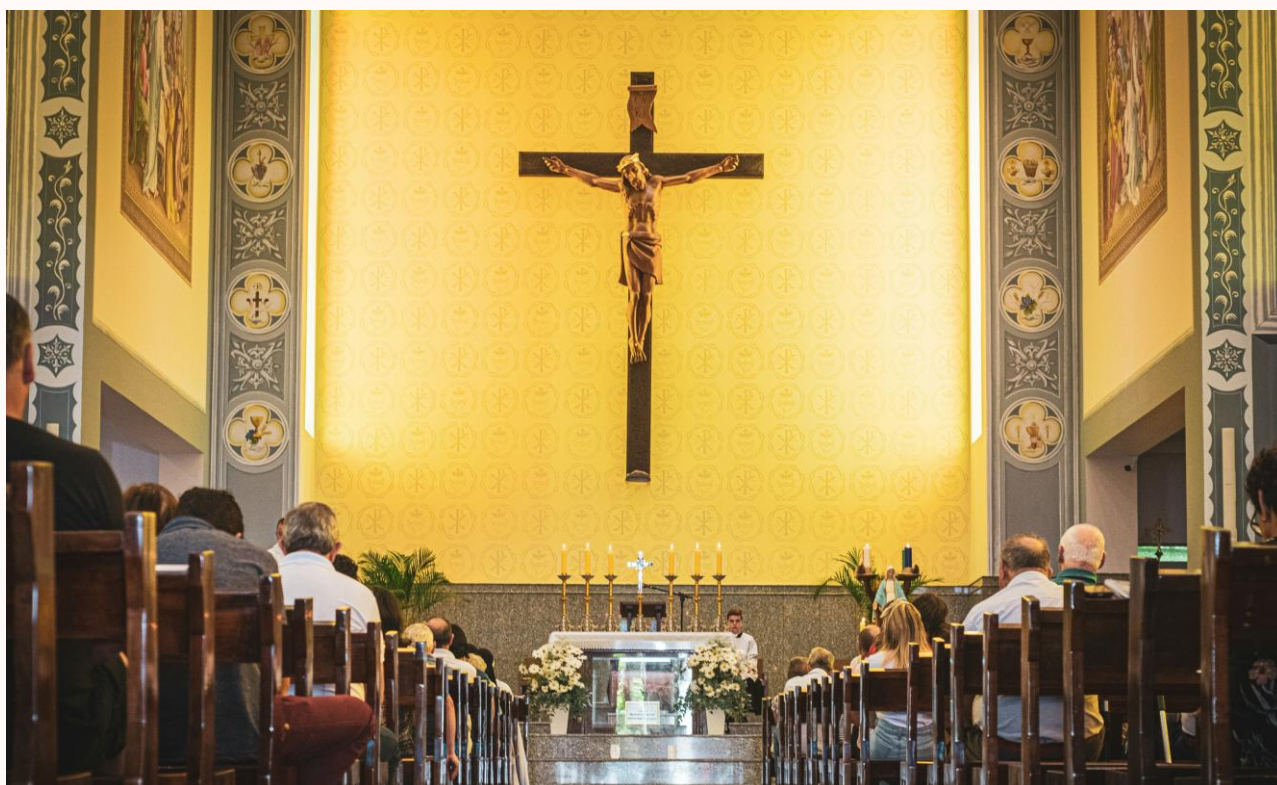
Sugestii:

- Cu o săptămână înainte de **Duminica Cuvântului lui Dumnezeu**, să se includă în **Rugăciunea credincioșilor** o intenție dedicată acestei celebrări.
- Să se ofere în comunitate un moment de **adorare euharistică**, dedicat celebrării **Duminicii Cuvântului lui Dumnezeu**.
- Să se propună activități de cateheză biblică.

Să celebrăm Duminica Cuvântului lui Dumnezeu

Să se celebreze **Sfânta Liturghie** a Duminicii Cuvântului lui Dumnezeu într-un mod **solemn**. Într-adevăr, locul privilegiat al întâlnirii dintre comunitatea creștină și Cuvântul lui Dumnezeu este **celebrarea euharistică**. Scrisoarea apostolică *Aperuit illis*, la nr. 3, oferă câteva sugestii:

- Este important ca **textul sacru** să fie așezat într-un loc central și vizibil în celebrarea euharistică, pentru ca adunarea să înțeleagă **valoarea normativă** pe care o are Cuvântul lui Dumnezeu.
- În această duminică, în mod special, va fi util să se pună în evidență **vestirea Cuvântului** și să fie adaptată **omilia**, pentru a sublinia slujirea adusă Cuvântului Domnului.
- În această zi, episcopii pot favoriza celebrarea **riturilor de instituire a slujirii cateheților și a lectorilor**, pentru a aminti importanța vestirii Cuvântului lui Dumnezeu în liturgie.
- Preoții parohi pot înmâna **Biblia** sau o parte a ei întregii adunări, pentru a evidenția importanța continuării lecturii, aprofundării și rugăciunii cu **Sfânta Scriptură** în viața de fiecare zi, în special prin practica **lectio divina**.
- În **Rugăciunea credincioșilor**, trebuie să se facă o referire specială la **unitatea creștinilor**, deoarece celebrarea Duminicii Cuvântului lui Dumnezeu are o valoare ecumenică.

RECOMANDĂRI ÎN TIMPUL ANULUI

Este bine să ne amintim că realizarea unui program nu reprezintă scopul acestei duminici. Este mai degrabă necesar să se încurajeze o **întâlnire continuă**, personală și comunitară, cu **Cuvântul lui Dumnezeu**. Știm bine că ascultarea, împărtășirea, trăirea și vestirea Cuvântului lui Dumnezeu nu sunt preocupări ale unei singure zile, ci ale **întregii vieți**.

Ar putea fi util să se promoveze diferite **inițiative biblice** pe parcursul anului și să se ofere ocazii pentru **formarea permanentă** a credincioșilor.

FORMAREA LECTORILOR

Este esențial ca toate comunitățile ecleziale să se angajeze în **formarea credincioșilor** care exercită slujirea de lector în celebrările liturgice, pentru ca aceștia să fie adevărați **vestitori ai Cuvântului**, cu o pregătire adecvată, așa cum se întâmplă deja în cazul **acoliților** sau al **slujitorilor extraordinari ai Împărtășaniei**.

„PURTAȚI CUVÂNTUL ÎN BUZUNAR”

Dobândiți obiceiul de a purta mereu cu voi Noul Testament în format mic, în buzunar sau în geantă, pentru a-l putea citi pe parcursul zilei. Există numeroase ediții ale **Noului Testament**, în format redus, ușor de purtat, care pot fi avute întotdeauna la îndemână.

INTEGRAREA CUVÂNTULUI ÎN TELEFONUL MOBIL

Este ușor să aveți **Biblia** pe telefonul mobil pentru a o consulta în orice moment. Există numeroase aplicații și pagini de internet, în diferite limbi, care oferă nu numai textul biblic, ci și **lecturile Sfintei Liturghii zilnice**, posibilitatea de a citi sau de a asculta Cuvântul lui Dumnezeu, precum și comentarii și reflecții. De asemenea, se poate seta un **memento zilnic**, pentru a rezerva un timp de întâlnire cu Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât acesta să ne însoțească oriunde mergem.

GRUPUL BIBLIC

Se poate organiza în comunitatea eclezială, săptămânal sau lunar, un **grup biblic** care să propună momente formative sau culturale de aprofundare a **Sfintei Scripturi**, precum și momente de **lectio divina comunitară**. Întâlnirile trebuie adaptate caracteristicilor grupului (vârstă, maturitate spirituală).

ROZARIUL MEDITAT

O altă sursă pentru a ne ruga cu Scriptura este bogăția **rugăciunilor tradiționale catolice**, precum **Rozariul**. Aceasta este o rugăciune evanghelică, de orientare cristologică, definită de Sfântul Ioan Paul al II-lea drept un „**compendiu al Evangheliei**”. Ea are un caracter profund contemplativ, întrucât ne introduce în meditarea misterelor vieții Domnului, însoțiți de Sfânta Fecioară Maria, care a fost cea mai apropiată de El.

Pentru a oferi un fundament biblic și o profunzime mai mare meditației, este util ca **enunțarea misterului** să fie urmată de **proclamarea unui pasaj biblic corespunzător**. Este potrivit ca, după proclamarea misterului și a Cuvântului, să se păstreze un timp adecvat de tăcere, pentru a fixa privirea inimii asupra misterului meditat, înainte de a începe rugăciunea vocală.

ADORAȚIE BIBLICĂ

Expunerea Preasfântului Sacrament

Textul de mai jos este o propunere care urmează să fie concretizată și adaptată în funcție de tradițiile locale.

După adunarea credincioșilor și intonarea unui cântec, **PREOTUL** se apropie de tabernacol și expune Preasfântul Sacrament.

P./ Doamne, contemplăm prezența Ta reală în acest Preasfânt Sacrament și Îți mulțumim că ne-ai chemat să fim înaintea Ta. Ne adunăm punându-ne încrederea în Tine și în Cuvântul Tău. Deschide mințile și inimile noastre pentru a primi harurile pe care ni le-ai pregătit pentru acest moment. Dorim să fim conștienți, în fiecare clipă, că suntem înaintea Ta și a iubirii Tale infinite. Deschide înțelegerea și voința noastră pentru a primi Cuvântul Tău și a-l vesti prin viața noastră.

P./ Laudă și mărire să fie în orice moment

C./ Preasfântului și Dumnezeiescului Sacrament.

„Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi; și noi am văzut slava Lui, slava Unicului Fiu, care vine de la Tatăl, plin de har și de adevăr.” (In 1,14)

Tatăl nostru, Bucură-te, Marie, Slavă Tatălui...

P./ Laudă și mărire să fie în orice moment

C./ Preasfântului și Dumnezeiescului Sacrament.

„Nu ardea oare inima noastră în noi când ne vorbea pe drum și ne tâlcuia Scripturile?” (Lc 24,32)

Tatăl nostru, Bucură-te, Marie, Slavă Tatălui...

P./ Laudă și mărire să fie în orice moment

C./ Preasfântului și Dumnezeiescului Sacrament.

„Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din belșug; învățați-vă și îndemnați-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea; prin psalmi, imnuri și cântări inspirate, cântați lui Dumnezeu în inimile voastre cu recunoștință. Și orice faceți, cu vorba sau cu fapta, toate să le faceți în numele Domnului Isus, aducând mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, prin El.” (Col 3,16-17)

Tatăl nostru, Bucură-te, Marie, Slavă Tatălui...

P./ Să ascultăm și să primim Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și lucrător. Fie ca El să răsună în noi și să lumineze viețile noastre.

ACLAMAȚIA LA EVANGHELIE

Aleluia, aleluia.

Doamne Isuse, fă-ne să înțelegem Scripturile; inimile noastre ard când ne vorbești.
(cf. Lc 24,32) Aleluia.

Citire din Evanghelia după Sfântul Ioan (15,1-5.9-11)

Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Eu sunt vița cea adevărată, iar Tatăl meu este viticultorul. Orice mlădiță care este în Mine și nu aduce rod, El o îndepărtează; iar pe cea care aduce rod o curăță, ca să aducă și mai mult rod. Voi sunteți deja curați datorită cuvântului pe care vi l-am spus. Rămâneți în Mine și Eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și Eu în el aduce mult rod, pentru că fără Mine nu puteți face nimic. Așa cum Tatăl M-a iubit pe Mine, tot așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în iubirea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în iubirea Mea, după cum Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în iubirea Lui. V-am spus acestea pentru ca bucuria Mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină.”

Cuvântul Domnului!

REFLECȚIE GHIDATĂ (animatori)

A./ În contextul Duminicii Cuvântului lui Dumnezeu, celebrăm acest moment de adorație inspirat, în acest an, de cuvintele: „Cuvântul lui Cristos să locuiască din belșug în voi” (Col 3,16). Înaintea lui Isus, să luăm câteva momente de rugăciune:

(Se păstrează un timp de tăcere între fiecare punct)

– În Isus, Dumnezeuul nevăzut S-a făcut văzut. Câte cuvinte și fapte ale lui Isus au putut auzi și vedea apostolii! Multe dintre ele sunt consemnate în Evangheliile, unde Îl putem contempla pe Isus prin Cuvântul Său. Domnul continuă și astăzi să ne vorbească și să lucreze în viața noastră.

– Isus a atins inima atâtor oameni care L-au întâlnit în Evanghelie. Ei au înțeles că a avea o relație de prietenie cu Domnul înseamnă să ai încredere în Cuvântul Său, recunoscând că numai El are cuvintele vieții veșnice (cf. In 6,68).

– „Cristos este Evanghelia veșnică” (cf. Ap 14,6) și este Același ieri, astăzi și în veci (cf. Evr 13,8); bogăția și frumusețea Sa sunt inepuizabile. El este mereu tânăr și izvor neîncetat de noutate. Biserica nu încetează niciodată să se minuneze de adâncul bogățiilor, al înțelepciunii și al cunoașterii lui Dumnezeu (cf. Rom 11,33).

– „Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din belșug” este invitația pe care apostolul Paul ne-o adresează astăzi. Sfântul Părinte, la începutul pontificatului său, ne-a îndemnat: „Priviți-L pe Cristos! Apropiindu-vă de El! Primiți Cuvântul Său care luminează și mângâie!” Să-I permitem să ne vorbească astăzi. Cuvântul Său este mereu plin de iubire și de o autoritate care transformă: „spune numai un cuvânt”, așa cum spunea centurionul. Un singur cuvânt: pentru Levi la masă; pentru Zahau în sicomor; pentru Petru, Iacob și

Ioan pe malul mării; pentru Maria la mormânt... Are un cuvânt și pentru noi. Să-L lăsăm să vorbească inimilor noastre și să rămânem în Cuvântul Său.

ASCULTAREA CUVINTELOR SFÂNTULUI PĂRINTE

A./ Să ascultăm din nou cuvintele Sfântului Părinte:

„Astăzi, pierdem adesea capacitatea de a asculta cu adevărat. Uităm să ne ascultăm inima, iar în inimă Dumnezeu ne vorbește, ne cheamă și ne invită să-L cunoaștem mai bine și să trăim în iubirea Sa. Fie ca Preasfânta Fecioară Maria, Maica lui Dumnezeu și templul în care Cuvântul lui Dumnezeu S-a făcut trup, să ne învețe arta ascultării, să ne întărească în ascultarea de Cuvântul Său și să ne călăuzească pentru a-L preamări pe Domnul.”
(cf. Lc 1,46)

RUGĂCIUNE PERSONALĂ

În acest moment, credincioșilor li se poate înmâna un mic cartonaș pe care este scris citatul din Col 3,16: „Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi”, pentru a susține rugăciunea personală.

În timpul acestui gest, adunarea poate fi însoțită de o muzică liniștită și potrivită.

(Timp de tăcere)

CÂNTARE

RUGĂCIUNI COMUNITARE

P./ Doamne, ai fost contemplat de păstori și de magi la Betleem...

C./ Lasă-mă să Te descopăr în viața mea!

(cf. Mt 2,11)

P./ Doamne, Ți-ai arătat slava pe muntele Tabor...

C./ Lasă-mă să mă bucur de darurile fiecărei zile!

(cf. Mt 17,1 ș.u.)

P./ Tu Ți-ai chemat ucenicii pe malul lacului...

C./ Dă-mi și mie harul de a auzi chemarea Ta!

(cf. Mt 4,18–22)

P./ Tu ai văzut convertirea lui Zaheu...

C./ Primește strădaniile mele!

(cf. Lc 19,1 ș.u.)

P./ Doamne Isuse, atingându-i pe cei surzi, le-ai arătat apropierea Ta...

C./ Dă-mi harul de a primi Cuvântul Tău!

(cf. Mc 7,33)

P./ Tu ai schimbat orizontul vieții lui Matei...

C./ Dă sens vieții mele!

(cf. Mt 9,9–13)

P./ Întorcându-Te spre Lazăr, l-ai readus la viață...

C./ Întărește râvna mea și dorința mea de sfințenie, Doamne!

(cf. In 11,1)

P./ Tâlcuind Scripturile ucenicilor pe drum, le-ai transformat tristețea în bucurie...

C./ Aprinde în noi iubirea pentru Cuvântul Tău și certitudinea prezenței Tale.

(cf. Lc 24,13–35)

CÂNTARE

P./ Ți mulțumim, Doamne, pentru că ești mereu aproape de noi, mai ales în Euharistie și în Cuvântul Tău. Ne întoarcem către Tine, Cuvânt al vieții veșnice, în orice timp, pentru a Te primi cu credință și simplitate, pentru a Te împărtăși cu ceilalți cu entuziasm, pentru a trăi Cuvântul Tău în viața de fiecare zi și pentru a-L vesti cu curaj. Cu încrederea fiilor și folosind propriile Tale cuvinte, îndrăznim să spunem:

Tatăl nostru...

BINECUVÂNTARE

La sfârșitul adorației, preotul se apropie de altar; se cântă *Tantum ergo* sau un alt cântec potrivit. În acest timp, preotul spune:

Să ne rugăm.

Doamne Isuse Cristoase, în acest sacrament minunat ne-ai lăsat amintirea pătimirii Tale; dă-ne harul să cinstim cu o iubire atât de mare misterul trupului și sângelui Tău, încât să culegem neîncetat rodul răscumpărării Tale. Tu, care domnești împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, în vecii vecilor.

C./ Amin.

BINECUVÂNTAREA ADUNĂRII CU PREASFÂNTUL SACRAMENT

CÂNTAREA FINALĂ

10 And do not ¹⁰forget them,
11 ¹¹Once God has spoken,
12 ¹²Twice I have heard that
That power belongs to Thee, O Lord,
And Thou dost recompense a man
According to his work.

PSALM 63

Thirst for God

Psalm of David, when he was in the wilderness of Judah.

1 ¹God, Thou art my God; I shall seek
Thee ¹earnestly;
My soul ¹thirsts for Thee, my flesh
My soul ¹yearns for Thee, Matt. 5:6 faints
In a dry and weary land where there is
no water. Ps. 143:6
2 Thus I have beheld Thee in the sanctu-
ary, Thy power and Thy glory. Ps. 27:4
3 Because Thy lovingkindness is better
Than life.
4 My lips will praise Thee
As long as I live;
5 So I will bless Thee as long as I live;
6 I will lift up my hands in Thy name
7 My soul is satisfied as with marrow
and fatness.

8 But God will shoot at them with an arrow;
9 Suddenly they will be wounded; made
10 So they will make him stumble;
11 Their own tongue is against them; feared
12 All who see them will shake the head.
13 Then all men will fear.
14 And will declare the work of God.

SUGESTII PENTRU CELEBRAREA EUHARISTICĂ

Urmează câteva sugestii liturgice pentru celebrarea Sfintei Liturghii. Totuși, la discernământul episcopului locului și al parohului, pot fi introduse și alte gesturi care să sublinieze importanța Cuvântului lui Dumnezeu în comunitatea celebrantă, cu respectarea indicațiilor liturgice în vigoare privind celebrarea Euharistiei.

Amvonul trebuie împodobit, iar lumânarea pascală aprinsă să fie așezată în apropiere. Lângă altar, lângă amvon sau într-un alt loc special pregătit (de exemplu, o capelă), într-un spațiu vizibil pentru întreaga adunare, ridicat și împodobit, trebuie pregătit un loc în care să fie așezat textul sacru. Pe o altă masă se vor așeza Bibliile, care vor fi apoi înmânate diferiților reprezentanți ai comunității parohiale.

Trebuie să fie evident că, în cadrul Sfintei Liturghii, sunt pregătite două „altare”: „altarul” Cuvântului lui Dumnezeu și „altarul” Trupului lui Cristos. Amvonul amintește de altar, în sensul că Cuvântul proclamat de la amvon devine „trup” pe altar. Se poate vorbi, pe bună dreptate, despre „două mese”: cea a Cuvântului și cea a Euharistiei.

Sfânta Liturghie începe ca de obicei. Procesiunea de intrare solemnă se poate desfășura, în funcție de posibilități, ducând Evangheliarul, conform uzului Bisericii Romane. Preotul poartă Evangheliarul în procesiune, ținându-l puțin ridicat; dacă este posibil, procesiunea este însoțită de două lumânări aprinse. Evangheliarul este așezat pe altar, în centru.

Așezarea Evangheliarului pe altar îi conferă o cinste deosebită. Deoarece altarul îl reprezintă pe Cristos însuși, numai Euharistia și Evangheliarul se bucură de privilegiul de a fi așezate pe el. Această depunere este echivalentă cu o întronizare și cu o expunere simbolică. Acest gest, rezervat textului sacru, are ca scop exprimarea dispoziției interioare a credincioșilor: Cuvântul lui Dumnezeu își ocupă locul central în adunare.

INTRODUCEREA CELEBRĂRII

După salutul inițial, celebrantul poate introduce celebrarea cu aceste cuvinte sau cu altele similare:

P./ Astăzi, Biserica celebrează Duminica Cuvântului lui Dumnezeu, o duminică „dedicată celebrării, reflecției și răspândirii Cuvântului lui Dumnezeu” (Aperuit illis, nr. 3). Să ne deschidem mintea și inima pentru a primi acest Cuvânt, „lampă pentru pașii noștri și lumină pe cărarea noastră” (cf. Ps 119,105). Dumnezeu dorește, prin Cuvântul Său, să Se reveleze și să locuiască în viața noastră. Pentru a primi prezența Sa în această celebrare, să recunoaștem că suntem păcătoși și să invocăm cu încredere milostivirea lui Dumnezeu.

ACTUL PENITENȚIAL

Urmează actul penitențial, care ar putea fi formulat astfel:

P./ Doamne, Tu ești Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup,
C./ Doamne, miluiește-ne!

P./ Cristoase, Tu dai vedere orbilor prin puterea Cuvântului Tău,
C./ Cristoase, miluiește-ne!

P./ Doamne, Tu eliberezi viața noastră de păcat,
C./ Doamne, miluiește-ne!

P./ Dumnezeu atotputernic să aibă milă de noi, să ne ierte păcatele și să ne conducă la viața veșnică!
C./ Amin!

Se cântă **Gloria**, apoi începe **Liturgia Cuvântului**.

LITURGIA CUVÂNTULUI

Deoarece vestirea Cuvântului are valoarea unui eveniment mântuitor, în care se actualizează istoria mântuirii, este necesar să se acorde cea mai mare grijă proclamării Cuvântului lui Dumnezeu. Nu este vorba de o simplă lectură a textului, ci de vestirea unei prezențe: Dumnezeu însuși își face cunoscută lucrarea mântuitoare.

Lectorul este, așadar, primul slujitor al Cuvântului lui Dumnezeu, cel chemat să ajute adunarea liturgică să primească mesajul și să-l păstreze, pentru a-l traduce în viață.

Lectionarul este cartea liturgică ce cuprinde întregul Cuvânt al lui Dumnezeu proclamat în celebrările euharistice. Prin urmare, Lectionarul trebuie să fie demn, nobil și frumos, capabil să trezească simțământul că Dumnezeu vorbește poporului Său. Din acest motiv, mijloace pastorale de substituție, precum „foile volante”, destinate eventual pregătirii personale și meditației, nu sunt potrivite pentru proclamarea Cuvântului lui Dumnezeu. Lectionarul trebuie să fie o epifanie a frumuseții lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său.

PROCLAMAREA EVANGHELIEI

Pentru proclamarea Evangheliei, Evangheliarul este purtat în procesiune de la altar la amvon, unde este incenzat.

Salutul și formula de început: „Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos...”, precum și formula finală „Cuvântul Domnului” este potrivit să fie cântate, pentru a sublinia caracterul solemn al evenimentului.

Dacă celebrarea este prezidată de episcop, la sfârșitul proclamării, preotul sau diaconul îi prezintă Evangheliarul, pentru a-l venera. Cu această ocazie, celebrantul poate binecuvânta poporul.

ÎNTRONIZAREA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

La sfârșitul proclamării Evangheliei, preotul poartă în procesiune Evangheliarul și îl așază pe un suport pregătit, unde rămâne deschis. Acest suport poate fi însoțit de lumânări și flori.

Un comentator poate explica acest gest prin următoarele cuvinte sau prin altele similare:

Cartea care cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu este purtată în mod solemn și așezată într-un loc vizibil. Acest gest simbolic exprimă nu doar faptul că ridicăm Sfânta Scriptură în mijlocul comunității noastre de rugăciune, ci și dorința noastră de a o așeza pe primul loc în viața noastră. Astfel, Cuvântul lui Dumnezeu devine lumina călăuzitoare a existenței noastre, luminând deciziile noastre și inspirând acțiunile noastre potrivit voinței lui Dumnezeu.

În cadrul marilor concilii ecumenice s-a născut tradiția de a așeza Evangheliarul pe un tron, pentru a sublinia primatul Cuvântului lui Dumnezeu. Așa s-a întâmplat și la Conciliul al II-lea din Vatican.

OMILIA

ÎNMÂNAREA BIBLIEI

La sfârșitul omiliei, Biblia (sau una dintre cărțile ei, de exemplu una dintre Evanghelii) poate fi înmănată tuturor celor prezenți sau doar unora dintre ei. După un scurt moment de tăcere meditativă, celebrantul introduce acest gest spunând:

P./ Dragi frați și surori, evanghelistul Ioan ne amintește că „viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe care L-ai trimis” (In 17,3). Și noi dorim să-L cunoaștem pe Dumnezeu, care S-a revelat prin Cuvântul Său. De aceea, dorim să primim Cuvântul, conștienți de importanța citirii sale zilnice, pentru a trăi tot mai uniți cu Cristos Isus. De aceea, ne rugăm acum lui Dumnezeu.

După un scurt moment de rugăciune în tăcere, celebrantul, cu brațele întinse, rostește:

P./ Părinte al luminii, Te laudăm și Te binecuvântăm pentru toate semnele iubirii Tale. Tu ai făcut să se nască din nou fiii Tăi din apă și din Duhul Sfânt în sânul Bisericii, Mama noastră, și acum îi chemi să asculte și să vestească Cuvântul care mântuiește.

Tu, Isuse Cristoase, Cuvântul făcut om, călăuzește-i spre cunoașterea misterului ascuns celor înțelepți și pricepuți și revelat celor mici.

Fă ca ei să-și deschidă inima pentru a înțelege sensul Sfintelor Scripturi. Fă ca ei să devină martori vii ai Evangheliei pe care o vor citi în aceste cărți.

Fie ca Maria, Maica Înțelepciunii, care a fost cea dintâi care a primit în sânul ei Cuvântul făcut trup, să mijlocească pentru ei.

Fie ca Duhul Tău Sfânt să dăruiască fiecăruia dintre noi harul de a colabora, cu simplitate și bucurie, la vestirea Cuvântului Tău, spre slava numelui Tău. Prin Cristos, Domnul nostru.

C./ Amin.

Celebrantul se apropie apoi de masa pe care sunt așezate Bibliile, le ia și le înmânează credincioșilor, spunând fiecăruia:

P./ Primiți Sfânta Scriptură: citiți-o, proclamați-o și mărturisiți cu bucurie Cuvântul lui Dumnezeu.

C./ Amin.

După înmânarea Bibliilor, Sfânta Liturghie continuă în mod obișnuit cu Crezul și Rugăciunea credincioșilor.

A înmâna Biblia credincioșilor devine un act de încredere, prin care Cuvântul lui Dumnezeu este pus în mâinile oamenilor, care devin astfel responsabili de primirea și transmiterea lui. Pentru a-l transmite, trebuie mai întâi să-l primești.

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

Următoarea Rugăciune a credincioșilor poate fi folosită, adaptând-o la nevoile comunității:

P./ Frați și surori, adunați în adunare pentru a celebra misterul răscumpărării noastre, să-L implorăm pe Dumnezeu Atotputernic ca, prin Cuvântul Său, drumul nostru spre sfințenie să fie reînnoit. Să ne rugăm împreună și să spunem:

C./ Fă din noi, Doamne, vestitori ai Cuvântului Tău!

– Pentru Papă, episcopi și preoți, ca să iubească din ce în ce mai mult Cuvântul lui Dumnezeu și, medităndu-l în profunzime, să-l împărtășească cu bucurie poporului încredințat lor.

Să ne rugăm Domnului.

– Pentru lectorii și cateheții care au primit astăzi această slujire, ca, aprofundând zilnic cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu, să se conformeze Lui și să-L transmită prin mărturia propriei vieți.

Să ne rugăm Domnului.

– Pentru părinți, ca, luminați și întăriți de Cuvântul lui Dumnezeu, să aibă înțelepciunea de a-și călăuzi copiii, transmițându-le credința în Cristos.

Să ne rugăm Domnului.

– Pentru întreaga comunitate creștină, adunată în ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu, ca să crească în unitate și să mărturisească în mod autentic iubirea lui Dumnezeu.

Să ne rugăm Domnului.

– Pentru Biserică, chemată să fie una în Cristos, ca, prin ascultarea Sfintelor Scripturi, să descopere calea spre o unitate autentică și solidă.

Să ne rugăm Domnului.

– Pentru fiecare dintre noi, ca, deschizându-ne inima față de Cuvântul lui Dumnezeu, să lucrăm împreună, zi de zi, la construirea păcii.

Să ne rugăm Domnului.

P./ Părinte milostiv, ascultă rugăciunile pe care Ți le adresăm cu credință, prin Fiul Tău, Cuvântul făcut trup, care trăiește și domnește în vecii vecilor.

C./ Amin.

BINECUVÂNTAREA SOLEMNĂ

Preotul, cu mâinile întinse, spune:

P./ Dumnezeu, care și-a manifestat adevărul și iubirea în Cristos, să facă din voi apostoli ai Evangheliei și martori ai iubirii Sale în lume.

C./ Amin.

P./ Domnul Isus, care a făgăduit Bisericii Sale că va fi prezent până la sfârșitul timpurilor,

să vă călăuzească pașii și să vă întărească cuvintele.

C./ Amin.

P./ Duhul Domnului să fie peste voi,

pentru ca, mergând pe drumurile lumii,

să-i puteți evangheliza pe cei săraci și să vindecați inimile zdrobite.

C./ Amin.

P./ Și peste voi toți cei de față să coboare binecuvântarea lui Dumnezeu Atotputernic, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt.

C./ Amin.

Iov 22:26

*Cel Atotputernic
va fi desfătarea ta, și
îți vei ridica fața spre
Dumnezeu.*

Duminica
Cuvântului lui Dumnezeu

*Cuvântul lui Cristos să
locuiască din belșug în voi!
Col 3,16*